

МОТИВИ

към ПРИСЪДА № 18 от 16.08.2023 година
по НОХД № 456/2023 година на Районен съд (РС) – Свиленград

С Обвинителен акт (ОА) по Бързо производство (БП) № 283/2023 година по описа на РУ – Свиленград, преписка с вх.№ 1269/2023 година по описа на Районна прокуратура – Хасково, Ц. Л. – Прокурор при Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград повдига обвинение на Д. А. Д., роден на ***** година в град Хасково, българин, български гражданин, живущ в село Свирково, област Хасково, с основно образование, неженен, ЕГН *****, неосъждан (реабилитиран), за това, че в периода от месец септември 2022 година до месец юли 2023 година, включително, в село Студена, област Хасково, след като е бил осъден по силата на Решение № 132 от 27.07.2022 година по гражданско дело (гр.д.) № 20225620100191/2022 година по описа на РС - Свиленград, влязло в сила на 16.08.2022 година, да издържа свой низходящ – дъщеря си *** Д.а А.а, родена на ***** година, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от 2 месечни вноски, а именно: 11 броя месечни вноски по 200 лв., всичко на обща стойност 2 200 лв. - престъпление по чл. 183, ал. 1 НК.

В съдебно заседание подсъдимият и служебният му защитник – адвокат Д. С., заявяват, че признават изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА, като дават съгласието си в хода на съдебното следствие да не се събират доказателства за тези факти. Молят за определяне на минимално по размер наказание „Пробация” поради наличие на смекчаващи вината обстоятелства.

Представителят на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград: Прокурор Ц. Л. поддържа обвинението по отношение на фактическата обстановка, изложена в ОА. Изразява становище същото да е безспорно доказано от обективна и субективна страна, при изцяло потвърдена фактическата обстановка от събраните доказателства в хода на процеса, както и установени съставомерни – обективен и субективен признаци на вмененото престъпление по възведената правна квалификация, така също и неговото извършване и авторството му в лицето на подсъдимия. Поради това, Прокурорът пледира за признаването му за виновен и осъждането му, като му бъде наложено предвиденото в чл. 183, ал. 1 от НК наказание, което да се индивидуализира при условията на чл. 54 от НК и с оглед продължителният период на неплащане на издръжката на детето сочи, че подходящото наказание е „Пробация” с двете задължителни пробационни мерки за срок от 8 месеца с периодичност на явяването 2 пъти седмично относно пробационната мярка „Задължителна регистрация по настоящ адрес”.

Дирекция „Социално подпомагане” (ДСП) – Свиленград (по

настоящия адрес на детето *** Д.а А.а съгласно § 1, т. 15 от Допълнителната разпоредба на Закона за закрила на детето (ЗЗДет)), уведомена на основание чл. 15, ал. 6 от ЗЗДет, не изпращат представител.

Производството в съдебната си фаза протече по реда на диференцираната процедура на глава XXVII от НПК – съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК, при изрично изразено съгласие от подсъдимия и неговия защитник – адвокат Д. С., в открито съдебно заседание, след разпоредено от Съда предварително изслушване на страните на основание чл. 370, ал. 1 от НПК. Поради това разглеждането на делото по посочения особен процесуален ред се явява процесуално допустимо, с оглед наличие на предпоставките по чл. 370 от НПК и изрично изразено съгласие от привлечения подсъдим, като същото и Съдът уважи, след изслушването на страните, постановявайки нарочен Съдебен акт за провеждане на съкратено съдебно следствие във фактически състав на цялостно признание на фактите от обстоятелствената част от ОА, без да събират доказателства тях. Т.е. на основание чл. 372, ал. 4, вр.чл. 371, т. 2 от НПК, Съдът, след като взе предвид, че самопризнанията на подсъдимия се подкрепят от събраните в БП доказателства, с Определение обяви, че ще ползва самопризнанията, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА.

Съдът, обвързан от процесуалната норма на чл. 373, ал. 3 от НПК, обсъждайки направеното от подсъдимия индивидуално самопризнание в хипотезата на чл. 372, ал. 4, вр.чл. 371, т. 2 от НПК - пълно признание на всички факти от обстоятелствената част на ОА, приема за установено от фактическа страна, следното, така както и се твърди в същия:

Видно от приложената актуална Справка за съдимост с рег.№ 230705005000302631 от 05.07.2023 година, издадена от Бюро за съдимост при РС – Хасково чрез Бюро за съдимост при РС - Свиленград, подсъдимият е осъждан за престъпление по чл. 279, ал. 1, вр.чл. 18, ал. 1 от НК на наказание „Глоба” като е реабилитиран по право, считано от дата 19.08.2019 година.

Видно от приложената в кориците на БП Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние подсъдимият не притежава недвижими имоти и моторни превозни средства, както и друго движимо имущество на стойност над 1 000 лв., ценни книжа, дялове в дружества, парични средства по банкови сметки и няма доходи.

Съгласно Характеристичните данни, изготвени от Мл.експерт Пламен М. (служител на РУ – Харманли) за подсъдимия няма данни да се занимава с престъпна дейност, не е обявяван за ОДИ, няма налагани мерки по Закона за защита от домашното насилие и по УБДХ и няма нарушения на обществения ред.

Подсъдимият Д. А. Д. и свидетелят Т. Т. П. в продължение на 8 години живеят на семейни начала в село Мъдрец, област Стара Загора. От съвместното им съжителство на ***** година се ражда дъщеря им *** Д.а А.а. През 2016 година П. и Д. се разделят като майката и детето ***

се местят да живеят първоначално в град Харманли, а в последствие и към настоящия момент - в село Студена, област Хасково. След раздялата им бащата – подсъдим в настоящото производство, не помага в отглеждането на дъщеря си нито с грижи, нито финансово. Това е повод свидетелят Т. П. на 21.03.2022 година да подаде граждански иск до РС - Свиленград, с който иска да ѝ се предостави упражняването на родителските права върху дъщеря ѝ, да се определи режим на лични отношения между бащата и детето и бащата да бъде осъден да изплаща месечна издръжка за детето.

По силата на Съдебно решение № 132 от 27.07.2022 година, постановено по гр.д. № 20225620100191/2022 година по описа на РС - Свиленград, влязло в сила на 16.08.2022 година, упражняването на родителските права върху малолетната *** Д.а А.а са предоставени на майката, а бащата - подсъдимият Д. Д., е осъден да издържа свой низходящ - дъщеря си *** Д.а А.а, като ѝ изплаща месечна издръжка в размер на 200 лв. чрез нейната майка и законен представител – свидетеля Т. П., считано от датата на подаване на Исковата молба до настъпването на законна причина за изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от падежа до окончателното ѝ заплащане. Майката са снабдява с Изпълнителен лист за присъдената издръжка на детето, с № 113 от дата 09.09.2022 година и образува изпълнително дело № 140/2022 година по описа на ДСИ при РС – Свиленград, по което няма изплатени никакви суми.

Бащата не заплаща месечна издръжка за малолетната си дъщеря ***, което принуждава свидетелят П. като майка и законен представител на детето, на 20.03.2023 година да сигнализира Териториално отделение - Свиленград към Районна прокуратура – Хасково за противоправното поведение на Д..

Видно от приложения в кориците на делото Социален доклад става ясно, че майката отглежда детето в семейна среда, подпомагана от бабата по майчина линия, осигурила му е подходящо жилище, оборудвано с мебели и ел.уреди, необходими за едно домакинство, поддържа се добра хигиена, детето е в добро здравословно състояние, дневният му режим е съобразен с възрастта му, задоволени са нуждите и потребностите му съобразно възможностите на майката, която работи като „оператор” във фирма „Язаки” – Д.град, детето получава необходимите обич, топлина и внимание от разширения семеен кръг от близките по майчина линия, детето е зъвришло III-ти клас и в момента е в лятна ваканция, не са нарушени правата и интересите му, осигурена му е сигурна и безопасна среда, има подкрепяща мрежа.

По делото не са установени данни, с оглед събраните доказателства, в инкриминирания период, както и понастоящем да е отпаднало основание за плащане на месечната издръжка на детето ***. Също така към настоящия момент липсват данни подсъдимият да е изпълнил задължението си за плащане на дължимите издръжки в сумарен размер от 2

200 лв.

Разпитан в хода на БП подсъдимият заявява, че разбира в какво е обвинен, съжалява за станалото и заявява, че не е имал финансова възможност да плаща издръжката на детето. Същият се признава за виновен по така предявеното му обвинение. В съдебната фаза на процеса подсъдимият се признава за виновен.

По делото се извършени множество процесуално-следствени действия: разпит на свидетел, изискани са и са приложени множество писмени документи и т.н.

Събирането и проверката на доказателствените средства се извърши по реда и при условията на чл. 371, т. 2, вр.чл. 373, ал. 3 от НПК. Изведената въз основа на тях фактическа обстановка, която Съдът изложи, е безспорно и несъмнено установена, за което се цени направеното в съдебно заседание самопризнание от подсъдимия, подкрепено от приложените към БП и приобщени по надлежния ред - чл. 283, вр.чл. 373 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, както и гласните доказателства – свидетелски показания. Писмените доказателствени източници, ценени от Съда, включват: Докладна записка; Сигнал; Решение № 132/27.07.2022 година по гр.д. № 20225620100191 година на РС - Свиленград, влязло в сила на 16.08.2022 година; Удостоверение и Акт за раждане на детето ***; Писма от различни институции; документи, касаещи здравословното състояние на майката и детето; Социален доклад; Характеристични данни; Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние; Справки за съдимост, ведно с Бюлетин и др.; приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл. 283 от НПК. Кръгът на гласните доказателства, обхваща показанията на свидетеля, разпитан в хода на БП, а именно: Т. Т. П., материализирани в съответния Протокол за разпит на свидетел. Същите Съдът кредитира изцяло с доверие, поради липсата на вътрешни противоречия и систематиката им, подкрепени и от данните, съдържими се в писмените доказателствени източници, така и с оглед начина на формирането им. Описаната фактическа обстановка относно периодът, мястото и механизмът на изпълнителното деяние, както и неговото авторство са доказани пряко от направеното самопризнание на подсъдимия по чл. 371, т. 2 от НПК, което се подкрепя от доказателствата, събрани на БП и надлежно приобщени към делото по реда на чл. 283 от НПК, а именно: показанията на свидетеля, Справки за съдимост, Социален доклад, Удостоверение и Акт за раждане на детето ***, Решение № 132/27.07.2022 година по гр.д. № 20225620100191 година на РС - Свиленград, влязло в сила на 16.08.2022 година и др.

Що се отнася до писмените доказателства, те не се оспорираха по своето съдържание и/или истинността им, не се констатираха от Съда и техни недостатъци от външна, формална страна на документите, поради което те се кредитираха за достоверни. А онези от тях, представляващи официални

документи и/или доказателствени средства по смисъла на НПК за извършените процесуално-следствени действия, съответно имат необходимите реквизити, съставени са от компетентни органи и по предвидения процесуален ред, в този смисъл същите са редовни и годни такива, валидно удостоверяващи ги. Частните документи, също не се оспориха по своето съдържание и следва да бъдат ценени относно възпроизведените факти в тяхното съдържание, доколкото и са относими и необходими за доказване на повдигнатото обвинение и за преценката на личността на подсъдимия и неговото имуществено състояние, от тук и релевантни за индивидуализацията на следващото се наказание. Въз основа на гореизброените и обсъдени писмени и гласни доказателства се формираха фактическите и правните изводи относно периода, мястото, изпълнителната форма на деянието и неговият механизъм на извършване, както и авторството му.

Доказателствата, приобщени по делото, включително и гласните, са събрани по съответния ред, условия и в съответната форма. Същите са безпротиворечиви, логични, взаимно кореспондиращи и допълващи се, поради което Съдът ги кредитира изцяло. Липсват противоречия, които да налагат, обсъждането им от Съда, извън вече изложения аргумент за безпротиворечивостта им. Поради изложеното и Съдът прие, че направеното от страна на подсъдимия признание относно всички релевантни факти по обвинението, кореспондира и се подкрепя от събраните безпротиворечиви доказателства, като на основание императивните разпоредби на чл. 373, ал. 2 и ал. 3 от НПК, ползва това самопризнание за изграждането на фактически и правни изводи при постановяване на Присъдата.

В случая няма спор по фактите.

Няма спор и по дадената правна квалификация на деянието на подсъдимия.

При така изяснената фактическа обстановка и установените факти, изведени в хипотезата на чл. 373, ал. 3 от НПК, Съдебният състав достигна до единствено възможния и несъмнен извод, че с действията си подсъдимият Д. А. Д. е осъществил състава на престъплението чл. 183, ал. 1 от НК.

Престъплението по чл. 183, ал. 1 от НК е такова на просто извършване и законът не се интересува от нищо друго, освен от факта на неплащане на издръжката. От обективна страна трябва да е налице безспорно установеният факт на неплащане на издръжката от подсъдимия за посочения период, за който е била дължима, и което задължение е ежесечно и не може да бъде съзнателно прекъсвано. Всякакви други обстоятелства (включително липса на доходи при наличие на трудоспособна възраст и на обективни причини за неизпълнение за задължението си) са без значение и са предмет на други (включително и граждански) производства, които не могат да бъдат

взети предвид от наказателния Съд във връзка с предявено обвинение за неплащане на издръжка по чл. 183, ал. 1 от НК. От наказателноправна гледна точка са от значение единствено обстоятелствата, че е налице парично задължение, което се дължи на равни месечни вноски, и което не е изпълнено за повече от 2 месечни периода. Т.е. изпълнителното деяние на посоченото престъпление се състои в това, че деецът като е осъден да издържа свой низходящ и съзнава напълно, че не плаща ежемесечните вноски за издръжката - съзнателно не изпълнява задължението си за издръжка. Престъплението по чл. 183 от НК е продължено престъпление, което се осъществява с едно деяние във форма само на бездействие и то трайно и непрекъснато в определен период от време като по този начин се създава едно трайно престъпно състояние, което продължава до неговото прекратяване. От друга страна, съгласно наказателноправната теория престъплението е формално, което се осъществява чрез бездействие (както вече бе посочено).

Както вече бе посочено съвкупната преценка на установените по делото факти, изведени въз основа на анализа на събраните доказателства по делото, обосновава категорично правно съждение, да е доказано извършването на престъплението - предмет на обвинението и неговото авторство. С деянието си подсъдимият е осъществил както от обективна, така и от субективна страна, престъпния състав по чл. 183, ал. 1 от НК.

Доказани по делото, с преки доказателства и надлежните доказателствени средства, са релевантните фактите: произходът на детето - низходящ на подсъдимия и осъждането му с влязло в сила на 16.08.2022 година Съдебно решение № 132/27.07.2022 година по гр.д. № 20225620100191 по описа на РС - Свиленград, да заплаща месечна издръжка на същото, в конкретно определен размер, а именно: от 200 лв., считано от 21.03.2022 година, както неизпълнението на тези му задължения за повече от 2 месечни вноски. Така, в частност установеният период на неговото бездействие, обхваща времето от месец септември 2022 година до месец юли 2023 година, включително; като подсъдимият е неизправен длъжник за общо от 11 месечни вноски за паричната издръжка на детето ***, които е осъден да плаща, тъй като упражняването на родителските права и непосредствени грижи за отглеждането му, са предоставени, респ. поети от другия родител (майката - свидетелят Т. Т. П.). До тези основни обективни признаци се свеждат и предвидените в престъпния състав на чл. 183, ал. 1 от НК предпоставки, които безспорно в настоящия казус са налице и са доказани – постановен е Съдебен акт за присъждане на ежемесечна издръжка, както и са неплатени повече от 2 вноски от същата. Всички неизплатени месечни издръжки, сборно възлизат на 11 месечни вноски от дължимата издръжка за детето и в това си цифрово изражение очевидно надхвърлят и то значително предвидения в НК минимум - 2 неплатени вноски съгласно фактическия състав на чл. 183, ал. 1 от НК. Липсват данни за плащане на част или някои от месечните издръжки за времето на инкриминирания период, като категоричен и безспорен извод за валидното надлежно погасяване на същите, не може да

се формира от събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съвкупното им обсъждане. Поради това, Съдебният състав прие, че е налице бездействие и неизпълнение на родителското задължение по отношение на детето за инкриминирания период, визиран в обвинението.

Не са налице факти, от които да се направи извод за настъпила промяна в обстоятелствата или настъпила обективна невъзможност от страна на подсъдимия да заплаща присъдената издръжка на посоченото дете. Същият е в трудоспособна възраст, следователно и няма пречки да реализира доходи от трудово или друго правоотношение в инкриминирания период от време. Липсата на имущество, като източник на доходи и влошеното финансово състояние, не го освобождават от задължението като родител да издържа ненавършилото си пълнолетие дете, с оглед обективния, безусловен характер на това задължение. Липсват данни, съгласно които препятстващи плащането на издръжката обстоятелства да са били установявани по предвидения за това ред ([чл. 150](#) и [чл. 151 от СК](#)). Единствено в производството по иск за издръжка се вземат предвид доходите на родителя, който е задължен да дава издръжка, както и възможностите му за това, като важи правилото, че размерът на издръжката се определя от нуждите на търсещия, но не повече от възможностите на дължачия. Съгласно чл. 150 от СК единствено при изменение на обстоятелствата, при която размерът и основанието за даване на издръжката е определен, присъдената издръжка може да бъде изменена или прекратена. С тези съображения и Съдът приема, отсъствие на обективни обстоятелства, които да са попречили на подсъдимия да изпълни задълженията си и да плати издръжката на своя нидходящ – детето ***, след като е бил осъден да плаща такава със Съдебно решение. Доказани са авторството на деянието, периодът и мястото на извършването му – село Студена, област Хасково, където се дължат действията за престиране на носимите парични задължения за издръжки, т.е. където майката и детето живеят – село Студена, област Хасково.

В резултат на пълното си бездействие през инкриминирания период, изразило се в цялостно неплащането на дължимите вноски за месечната издръжка на детето, считано от месец месец септември 2022 година до месец юли 2023 година, включително, настъпил е и престъпният резултат по отношение на кредитора – детето ***, като малолетно действащо чрез законния си представител и негова майка – родителят, упражняващ родителските права. Забавата е за общо 11 месечни вноски, а общата сума на неплатените издръжки в резултат на просто математическо пресмятане, възлиза на стойност общо 2 200 лв. Неизпълнението на посочените задължения - периодично, месечно е за срок, надхвърлящ минимално изискуемия от закона - 2 месечни вноски, като в случая непрестираните са 11 вноски.

Предвид изложеното като пълнолетно вменяемо лице подсъдимият Д. А. Д. е годен субект на престъплението.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно по смисъла на чл. 11, ал. 2, хипотеза първа от НК. Налице е умисъл, като форма на вината. Бездействието на подсъдимия и неизпълнението на задължението му за издръжка е напълно съзнателно. Деянието е извършено с цялостно изразени волеви и интелектуален моменти на умисъла, при съзнаване неговия общественноопасен характер, както и последиците – общественноопасни. Подсъдимият е имал знание за дължимостта на издръжката на своето дете – низходящ, с цел предоставяне на средства за задоволяване на потребностите за физическото и духовното развитие на детето, съгласно Съдебното решение за присъждането ѝ, което му е било известно, знаел е и точния размер на тази издръжка, че се дължи ежемесечно, както и периодът, за който не е внесъл вноските, разбирал е и характера (неотменимост и периодичност с месечно престиране на сумите) на задълженията си. Въпреки това напълно осъзнато е бездействал за прякото му изпълнение, чрез плащане, поради това от волева страна, безспорно е предвиждал сигурното и възможно настъпване на престъпния резултат – вредните последици, обхващащи ежемесечната издръжка, от която е било лишено детето му и по този начин лишава детето си от необходимите материални средства, определени по съответния гражданскоправен ред, и тъй като и последните са били предвиждани от него – налице е прекият му умисъл за извършване на престъплението. Обективната невъзможност за изпълнение на задължението за издръжка, поради липсата на материални възможности за това, няма за последица липса на субективна страна на деянието. За да бъде то съставомерно и от субективна страна (както вече бе посочено), достатъчно е само и единствено деецът да съзнава, че - първо, има установено с влязло в сила Съдебно решение парично задължение (изискуемо и ликвидно) да заплаща издръжка, и второ - че не плаща. Причините за неплащането са без всякакво правно значение, както вече бе посочено по-горе в настоящото изложение.

По изложените съображения, Съдът призна подсъдимия за виновен в извършването на престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК, която правна квалификация и е възведена с внесения ОА.

Подсъдимият Д. А. Д. е роден на ***** година в град Хасково, с ЕГН *****. Български гражданин е от български произход. Живее в село Свирково, област Хасково. С основно образование е. Не е женен. Не е осъждан – реабилитиран е по право. В момента работи като пастир с месечно възнаграждение в размер на 750 лв.

При определяне вида и размера на наказанието на подсъдимия, Съдът се съобрази с двата основни принципа на наказателноправната ни система, а именно: принципът на законоустановеност и принципът на индивидуализация на наложените наказания.

Съгласно първият принцип на наказателноправната ни система за извършеното от подсъдимия престъпление в специалния текст на чл. 183, ал.

1 от НК се предвиждат наказания „Лишаване от свобода” до 1 година или „Пробация”. Разпоредбата на чл. 183, ал. 1 от НК дава възможност на Съда да избере едно измежду две, предвидени като основни наказания – „Лишаване от свобода” или „Пробация”. Наказанието „Лишаване от свобода” няма специален минимум, което позволява замяната му с друг вид наказание при условията на чл. 55 от НК. При условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „в” от НК наказанието „Пробация” може да бъде заменено с Глоба.

За пълнота следва да се посочи, че по отношение на подсъдимия не може да се приложи разпоредбата на чл. 78а от НК, тъй като не са възстановени причинените от престъплението имуществени вреди.

При индивидуализацията и конкретизацията на наказателната отговорност на подсъдимия, Съдът се съобрази с обществената опасност на деянието и дееца, мотивите за извършване на престъплението, степента и формата на вината, както и всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства по смисъла на закона. Обсъждайки въпросът за следващото се наказание, което да бъде наложено на подсъдимия за престъплението в извършването на което той беше признат за виновен, в спазване на правилото на чл. 54 от НК, Съдебният състав взе предвид, че обществената опасност на деянието е завишена предвид стойността на неплатената издръжка за ненавършилото пълнолетие дете (сравнено с минималната работна заплата за страната за 2022 година в размер на 710 лв. съгласно ПМС № 37/24.03.2022 година и за 2023 година в размер на 780 лв. съгласно ПМС № 497/29.12.2022 година) - за да прецени, че е налице завишената обществена опасност на деянието Съдът отчете и завишеното обществено недоволство и критика към подобни престъпни деяния. Взеха се предвид и причините за извършване на престъплението - незачитане на установения в страната правов ред и неизпълнение на родителските задължения от страна на подсъдимия. Отчетоха се и смекчаващите отговорността обстоятелства, с която правна характеристика се съобрази Съдът – добрите характеристични данни на подсъдимия, чистото му усъдебно минало, съдейства за разкриване на обективната истина, направеното признание от подсъдимия (макар последното да играе процесуалната роля като предпоставка за провеждане на съдебното следствие при условията на глава XXVII от НПК), изразеното критично отношение към деянието, декларираното желание за в бъдеще добросъвестно да заплаща дължимата сума за месечната издръжка на детето и коректното му поведение на фазата на съдебното производство. В тази връзка не може да се отчете като смекчаващо вината обстоятелство възрастта на подсъдимия, доколкото възрастта от 46 години предполага житейски опит, който е достатъчен, за да може лицето да направи оценка на деянието си по начин, позволяващ му да не извършва противоправно такова. Т.е. тази възраст не може да бъде определена като достатъчно млада, за да обоснове наличието на смекчаващо вината обстоятелство. Съдът също така се съобрази с оценка на отегчаващото обстоятелство - значителният брой неплатени вноски, многократно надвишаващи минимално предвидените за

съставомерността на деянието, което безспорно завишава обществената опасност на деянието с оглед продължителния период на бездействието, довело в последица до ограничаване възможностите за социално развитие на детето и до затруднения за другия родител да покрива ежедневните му нужди, осигурявайки необходимите парични средства за неговата издръжка. Взе се предвид и фактът, че подсъдимият се намира в трудоспособна възраст, както и обстоятелството, че по делото липсват досазателства относно влошено здравословно състояние на подсъдимия. Съобразно относителната тежест на тези релевантни за отговорността обстоятелства, Съдът прецени че индивидуализацията на наказанието следва да се проведе в хипотезата на чл. 54 от НК, като се приеме съотношение на превес на смекчаващите обстоятелства и незавишена обществена опасност на дееца с оглед изложеното по-горе относно личността му, но завишена такава на деянието.

За престъплението, в което подсъдимият бе признат за виновен – чл. 183, ал. 1 от НК, в материалната наказателна норма, както вече бе посочено, предвидени в условия на алтернативност са две наказания – „Лишаване от свобода” и „Пробация”. Измежду посочените и мотивиран от предходните съображения, относно индивидуализацията, респ. обстоятелствата, релевантни за отговорността, Съдът прецени по-лекото измежду двете алтернативно предвидени такива, а именно: наказанието „Пробация” (по втората алтернатива на закона) за по-подходящо в случая, с оглед целите, предвидени в чл. 36 от НК и личността на дееца.

Поради това, съобразно изложените правни аргументи и в рамките на предвидената в чл. 183, ал. 1 от НК санкция, Съдебният състав определи и наложи на подсъдимия наказание „Пробация” със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес” с периодичност на явяването 2 пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител”. Съдът счита че за даване възможност на подсъдимия да работи и да изплаща издръжка на детето си ще е достатъчен срок на определените пробационни мерки в размер на минималния, а именно: 6 месеца. За да определи точно този размер на наказанието „Пробация”, Съдът се с обстоятелствата, че подсъдимият по време на целия процес, включително и на фазата на БП изразява критично отношение към деянието, декларира желание за в бъдеще добросъвестно да заплаща дължимите суми за месечната издръжка на детето.

Така индивидуализираното наказание ще въздейства в достатъчна степен върху личността на подсъдимия като предизвика положителни промени в съзнанието и го мотивира към правомерно поведение в бъдеще, без с тази по-малка по обем принуда да се намалява ефективността на наказателната репресия, съответна на целите на индивидуалната превенция. В случая наказанието би допринесло със своята неизбежност, а не толкова със строгостта си, като с него подсъдимият ще бъде предупреден, че подобно поведение не може да бъде толерирано, а само наказвано, едновременно с което ще му даде възможност да преосмисли напълно извършеното. Съдът се

надява с това да се повиши чувството му за отговорност и гражданско правосъзнание, за да не допуска занапред подобни престъпления. От друга страна индивидуализирано така по вид и размер, наложеното наказание, Съдът прецени за необходимо, достатъчно и справедливо за постигане целите на наказателната репресия, дефинирани в чл. 36 от НК, а именно: да се въздействува възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

Относно разноските:

По делото не се констатираха такива.

Мотивиран от гореизложеното Съдът постанови Присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

(Кремена Стамболиева)